

Publisert: 02.jan.2018 13:22

Svært dramatisk for Astrid.

Astrid Furholt er nå på polplatået der høyden, vind og kulde har gitt ekspedisjonen en brutal start på året. FOTO: Jan Sverre Sivertsen

Astrid kjemper i grenseland av hva hun kan klare: Risikerer millionregning hvis hun må hentes ut fra Sydpolen med eget fly

Dersom Astrid Furholt skal komme seg hjem fra Sydpolen om to uker uten å risikere en millionregning til leie av fly, må hun nå doble distansen hun går daglig.

[Jan Oddvar Eide](#)

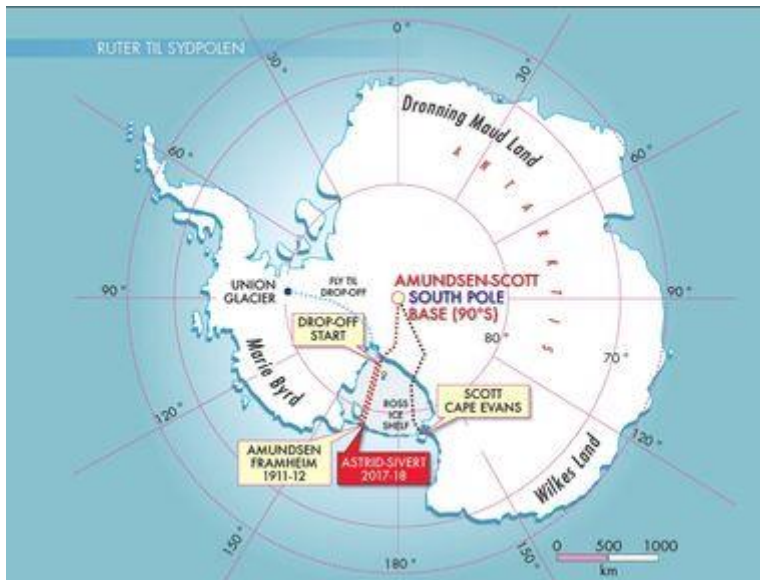
Oppdatert: 02.jan.2018 13:24

Publisert: 02.jan.2018 13:22

ANTARKTIS: - Den siste uken har hun gått mellom 12 og 16 kilometer om dagen. Skal hun rekke fram til Sydpolen før 17. januar, når det siste flyet går ut, må de klare cirka 25 kilometer daglig, forteller Lars Ebbesen som holder kontakt med ekspedisjonen på satellittelefon.

FAKTA: ASTRID FURHOLT FRA BIRKENES

Ville bli første kvinnen til Sydpolen i Roald Amundsens fotspor. Det klarte hun ikke. Nå har hun to uker på å nå polpunktet.

Nyttårsaften nærmet polekspedisjonen seg 87 grader syd. Astrid Furholt har tirsdag 360 kilometer igjen til Sydpolen.

[106 år siden Amundsen nådde Sydpolen i dag: Astrid måtte gi opp kappløpet](#)

Må tine tøyet

Det er lettere sagt enn gjort. Birkenes-kvinnen og makkeren Jan Sverre Sivertsen har tirsdag 360 kilometer igjen til polpunktet. De går nå i 2800 meters høyde med 30 minusgrader og storm i kastene. Det tilsvarer en effektiv temperatur ned mot 50 minusgrader.

– Det er så kaldt at de må de fyre opp primusen inni teltet for å tine opp klærne så de kan få dem av seg, forteller Lars Ebbesen.

I grenseland

– Astrid er nå helt i grenseland av hva hun klare, sier Ebbesen.

Han forteller at Furholt tilpasser seg store høyder ekstremt dårlig. 2800 meter ved Sydpolen tilsvarer cirka 4000 meters høyde ved ekvator. Det er

mindre oksygen i luften, blodet tykner og transporterer oksygen dårligere. Dermed tåler kroppen hennes kulda enda dårligere.

– Hun er blitt bedre. Men nå er hun ved yttergrensen av hva en mentalt og kunnskapsmessig kan klare. I slike temperaturer skal det lite til før en får frostskeer i en finger, nese, tær eller lår. Det er så utrolig små marginer, sier Ebbesen og forteller skrekkehistorier om erfarne polfarere som har mistet liv og lemmer i kampen om å nå polpunktet.

Storm og sterk kuling har fulgt ekspedisjonen etter at de kom opp Axel Heiberg-breen til polar platået, 2800 meter over havet. Jan Sverre Sivertsen

Ren smerte

– De forteller et de siste dagene har kulde og snø gjort at Gore-texen, glidelåser og ansiktsmasker har blitt panseret av is. Det er nesten umulig å lage en liten åpning for å få i seg mat og drikke. De har nesten ikke turt å stoppe i pausene, bare sjekket hverandre, konferert om de skal tørre eller orke fortsette, og så tatt en økt til. Kulden er ren smerte. De balanserer tempoet for å finne nok overskuddsvarme til ørsmå stopp, forteller Ebbesen.

[Full storm rundt sydpolarfarerne – hør Astrids hilsen fra teltet](#)

Blytungt i «fiskeslim»

– *Så hvordan skal de klare å doble den daglige distansen?*

– Onsdag blåser stormen ut til kuling. Da må klare over 20 kilometer. Dagene fram til helgen vil være helt avgjørende for om dette går. Det er

noen svært spennende dager vi har foran oss nå. De må gå alt de makter. Men å gå i snøen med en 70 kilos pulk i denne kulda, det er som å gå på sand. Det er blytungt. Det finnes ikke glid. Roald Amundsen kalte snøen for fiskeslim. Og det er ingenting de kan gjøre eller smøre med, forteller Ebbesen.

Millionregning

– Har hun én million kroner til å komme seg hjem hvis hun ikke rekker fram?

– Det er riset bak speilet. Hun har ikke de pengene. Derfor jobber de nå for harde livet. 17. januar går den siste offisielle flighten fra Sydpolen til Union Glacier. Det er et vindu for å bestille et eget fly fram til 26. januar, når hele basen stenges og graves ned i isen for sesongen. Men da koster det altså en million kroner hvis de skal hentes ut, sier Ebbesen.

– Men de har heller ikke proviant for én dag ekstra. Så 17. januar er det stopp. Et alternativ er at de hentes ut med snøscootere eller at flyet plukker dem opp der de er. Men det vil være et grusomt nederlag og en forferdelig skuffelse. I hodene deres er det bare et alternativ: De må nå fram i tide, sier Ebbesen.

– Noen lyspunkter overhodet?

– Vindkartene viser at de har lagt bak seg de mest utsatte områdene. Det blåser mer bak dem enn foran. Det gir håp, sier Ebbesen.